

Fragment uit Haryanti Frateur & Marie Van Praag, Yanti: Over de reis van haar leven, Studio Sesam, 2018.
Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor educatieve doeleinden en niet verder worden verspreid.

YANTI

Over de reis
van haar leven

Haryanti Frateur * Marie Van Praag

In een land
hier ver vandaan,
midden in een
uitgestrekte oceaan,
werd, toen niemand
het kon horen,
in het holst van de nacht
kleine Yanti geboren.

2

In een hutje,
donker en onverwarmd,
werd ze door haar ouders
liefdevol omarmd.

Yanti,
een glimlach
om haar mond,
had nog geen idee
van de reis die haar
te wachten stond.

Vader en moeder konden niet
voor hun meisje zorgen.
Er was te weinig eten
en veel onzekerheid
over morgen.

Ze brachten Yanti
naar een ander huis.
Ook al deed het afscheid pijn,
daar zou het
voor Yanti beter zijn.

Op een mooie dag
kreeg het huis een brief:
'Geachte heer, geachte mevrouw,
Wij verlangen naar een dochter.
Ze zal worden bemind
als was ze ons eigen kind.'

Zo werd Yanti afgestaan
aan ouders in een land
daar ver vandaan.

Een zilveren vogel bracht haar
over uitgestrekte zeeën en landen,
langs indrukwekkende bergen
en parelwitte stranden,
voorbij groene bossen en weiden,
naar andere ruimten en tijden.

In haar nieuwe thuis
kon Yanti spelen,
ravotten en stoeien,
in het zachte hooi,
tussen bomen en koeien.

De winter vond ze een fijne tijd.
Dan rolde ze over het sneeuwtapijt,
hoorde hoe de wind het ijs deed kraken.
Ze hield ervan om een reusachtige
sneeuwpop te maken.

Maar Yanti werd ouder
en voelde het knagen,
de eeuwige twijfel,
de eeuwige vragen.
Ze spookten door haar hoofd.
Ze lieten haar niet los.
Ze kreeg ze niet gedoofd.

Hoe komt het dat mijn huid donker is?
Wie zijn mijn ouders?
En mijn familie
die ik helemaal niet ken?
Hoe ziet het land eruit
waar ik geboren ben?

Yanti wilde weten
vanwaar ze kwam.
Wie was de vrouw
die haar lang geleden
in haar armen nam?

Ze volgde haar hart,
ze wilde naar de zon.
Terug naar het land
waar alles ooit begon.

